

КОНЦЕНТРИСАНИ ПРЕДЛОГ ТРАДИЦИОНАЛНИХ ЦРКАВА И ВЕРСКИХ ЗАЈЕДНИЦА ЗА ИЗМЕНУ
НОВОГ ПРЕДЛОГА ЗАКОНА О ЗАБРАНИ ДИСКРИМИНАЦИЈЕ, утврђеног на седници Владе Републике Србије 13. марта 2009. год.

14. март 2009. године

Поздрављајући показано делимично разумевање Владе Републике Србије за неопходно усавршавање Предлога закона о забрани дискриминације и имајући разумевање за политичке и уставне аспекте законодавног поступка, традиционалне Цркве и верске заједнице усредсеђују своје предлоге на највеће, и даље присутне, недостатке новог Предлога закона о забрани дискриминације.

<u>Бр. члана у постојећем Предлогу</u>	<u>У чему се састоји предложена измена</u>	<u>Образложење</u>
нови члан	<p>Унети нови члан који ће гласити:</p> <p>Забране дискриминације садржане у овом Закону имају се тумачити у складу са природом и сврхом људских права и слобода које се тим забранама штите, као и на основу целине људских права и слобода признатих и заштићених од стране правног система који важи на простору Републике Србије.</p> <p>Изузетно, неће се сматрати дискриминацијом стављање неког лица у неповољнији положај актом или поступањем објективно оправданим неким легитимним циљем и ако су средства коришћена за постизање тог циља нужна и примерена.</p> <p>Приликом утврђивања да ли је циљ из претходног става легитиман, посебно ће се водити рачуна о природи и сврси људских права и слобода које се штите забранама дискриминације, као и о целини људских права и слобода признатих и заштићених од стране правног система који важи на простору Републике Србије.</p> <p>Забране дискриминације не могу бити усмерене на поништавање било ког од људских права и слобода признатих и заштићених од стране правног система који важи на простору Републике Србије или на њихово ограничавање у већој мери од оне која је законом изричито предвиђена.</p>	<p>Неопходан је члан који ће координирати систем слобода и права.</p> <p>Предложени став 2 – изузетци који се неће сматрати дискриминацијом – преузет је по формулацији из Директиве ЕУ о примени принципа једнаког третмана без обзира на расно или етничко порекло (COUNCIL DIRECTIVE 2000/43/EC, of 29 June 2000), Директиве ЕУ којом се успоставља општи оквир за једнаки третман у погледу запошљавања и занимања (COUNCIL DIRECTIVE 2000/78/EC of 27 Nov. 2000), као и Директиве ЕУ о примени начела једнаког третмана мушкараца и жена у приступу добрима и услугама, као и у набавци истих (COUNCIL DIRECTIVE 2004/113/EC of 13 Dec. 2004).</p> <p>Пример: COUNCIL DIRECTIVE 2000/43/EC, of 29 June 2000, implementing the principle of equal treatment between persons irrespective of racial or ethnic origin: Preamble ... (18) In very limited circumstances, a difference of treatment may be justified where a characteristic related to racial or ethnic origin constitutes a genuine and determining occupational requirement, when the objective is legitimate and the requirement is proportionate.</p> <p>Последњи предложени став 4. непосредно је преузет из текста Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода – чл. 17, и служи постављању јасних граница у међусобној координацији слобода и права.</p> <p>Члан 17. (Забрана злоупотребе права) Конвенције: „Ништа у овој Конвенцији не може се тумачити тако да подразумева право било које државе, групе или лица да се упусте у неку делатност или изврше неки чин који је усмерен на поништавање било ког од наведених права и слобода или на њихово ограничавање у већој мери од оне која је предвиђена Конвенцијом.“</p>

<u>Бр. члана у</u> <u>постојећем</u> <u>Предлогу</u>	<u>У чему се састоји предложена измена</u>	<u>Образложење</u>
чл. 21.	Брисати речи „свако има право на слободу изражавања своје сексуалне оријентације“	<p>Неприхватљиво је гарантовање слободе изражавања сексуалне оријентације.</p> <p>Ради се о склоностима које су у домену приватног живота сваког човека и њихово јавно изражавање противи се Уставом, законом и међународним документима гарантованом праву грађана на заштиту јавног морала, приватног и породичног живота, и неприкосновености достојанства људске личности, као и верским уверењима 95% грађана Србије који су се изјаснили као верници традиционалних цркава и верских заједница http://webrzs.statserb.sr.gov.yu/axd/Zip/VJN3.pdf.</p> <p>Устав Србије ограничава гаранције ове врсте на</p> <ul style="list-style-type: none"> - слободу испољавања верских уверења (чл. 43. ст. 2. Устава), - слободу изражавања националне припадности (чл. 47. ст. 1. Устава), - општу гаранцију слободе мишљења и изражавања идеја и обавештења (чл. 46. Устава), <p>дакле, „сексуална оријентација“ не спада у ред ових појава.</p> <p>Слобода изражавања сексуалне оријентације није гаранција једнакости. Та слобода није никоме гарантована, она у правном поретку Србије не постоји, нити постоји у међународним уговорима, нити у правним поретцима САД, Немачке, Француске, Хрватске.</p> <p>Не вређа морал и верска уверења сексуална оријентација, која год била, већ вређа њено јавно изражавање.</p> <p>Неспорно је да дискриминација у односу на такве личне склоности треба да буде ефикасно забрањена. Такође, неспорно је да се имаоцима таквих личних склоности не сме ускратити право на изражавање идеја, мисли и сл.</p>

<u>Бр. члана у постојећем Предлогу</u>	<u>У чему се састоји предложена измена</u>	<u>Образложење</u>
чл. 45. ст. 1.	Брисати.	Објективна одговорност је неприхватљива када се има у виду сложеност система људских слобода и права. Нигде у директивама ЕУ о забрани дискриминације не стоји налог да се уведе принцип објективне одговорности за дискриминаторну радњу, тј. да починилац не може доказивати да није крив.
чл. 18. став. 2.	После речи „верских службеника“ унети зарез и речи „цркава и верских заједница и правних лица чији су оне оснивачи“	Уставом и Законом о Црквама и верским заједницама гарантована је слобода савести, мисли и вероисповести, као и аутономија Цркава и верских заједница, па је неопходно предвидети одговарајући изузетак, како би била заштићена аутономија Цркава и верских заједница стечена на основу чланова 6, 9, 33, 34, 41. и 43. Закона о Црквама и верским заједницама. Посебно је тим законом у члану 37. гарантована аутономија верских добротворних установа.
